

ŻNG.8361.388.2013

POLECONA ZA
POTWIERDZENIEM
ODBIORU

PRIORYTET

DECYZJA Nr 7/2014

Działając na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 i ust. 4 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) oraz art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej

wymierza spółce: Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe „PETERS” – Maria Grosz, Ewa Nowak, Spółka jawna, ul. Damrota 4, 47-303 Krapkowice; NIP 756-10-03-985, karę pieniężną w wysokości 600,00 złotych /słownie: sześćset złotych/ z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów rolno – spożywczych o niewłaściwej jakości handlowej w rozumieniu art. 3 pkt 5 ustawy o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.), tj. 10 partii przetworów mięsnych o wartości 682,26 zł, oferowanych do sprzedaży luzem, nie odpowiadających wymaganiom zawartym w:

- § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 ze zm.) z uwagi na brak w miejscu sprzedaży informacji odnośnie nazwy lub imienia i nazwiska producenta oraz wykazu składników wędlin,
- art. 14 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności (Dz. Urz. UE L z 2002 Nr 31, str. 1 ze zm.), z uwagi na brak w miejscu sprzedaży informacji odnośnie substancji potencjalnie alergicznych.

Uzasadnienie:

W toku kontroli przeprowadzonej w dniach 28, 29.11. i 02.12.2013r., na podstawie upoważnienia do przeprowadzenia urzędowej kontroli żywności Nr ŻNG-388/2013 z dnia 27.11.2013r. w sklepie mięsnym należącym do spółki: Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe „PETERS” – Maria Grosz, Ewa Nowak, Spółka jawna, z siedzibą w Krapkowicach, przy ul. Damrota 4, dokonano oceny oznakowania 10 partii przetworów mięsnych oferowanych do sprzedaży luzem, o łącznej wartości 682,26 zł. Zakwestionowano wszystkie oceniane partie, a mianowicie:

- Kiełbasa wieprzowa, średnio rozdrobniona, wędzona parzona „Bobrówka z NIK-POLA”, w ilości 2,77 kg, w cenie sprzedaży: 17,90 zł/kg, wartości: 49,58 zł,
- Wędzonka wieprzowa z okrywą tłuszczową, parzona „Szczepan Krapkowicki”, w ilości 5,71 kg,

w cenie sprzedaży: 30,90 zł/kg, wartości: 176,44 zł,

- Kielbasa biała ekstra, średnio rozdrobniona, parzona, w ilości: 0,222 kg, w cenie sprzedaży: 18,50 zł/kg, wartości: 4,11 zł,
- Szynka Polska dojrzewająca, wyrób wędzony, w ilości: 0,88 kg, w cenie sprzedaży: 39,90 zł/kg, wartości: 35,11 zł,
- Parówka Tarnowska, kielbasa homogenizowana, w ilości: 8,20 kg, w cenie sprzedaży: 11,99 zł/kg, wartości: 98,32 zł,
- Pieczeń, wyrób garmazeryjny drobiowy z dodatkiem surowca pochodzenia wieprzowego, w ilości 1,30 kg, w cenie sprzedaży 21,90 zł/kg, wartości: 28,47 zł,
- Szynka Polska, w ilości: 5,20 kg, w cenie sprzedaży 29,00 zł, wartości: 150,80 zł,
- Szynka Górska z pieprzem, produkt grubo rozdrobniony, parzony, wędzony, w ilości: 2,07 kg, w cenie sprzedaży 22,50 zł/kg, wartości: 46,58 zł,
- Połędwica Sopocka, połędwica wieprzowa, wędzona, parzona, w ilości: 0,73 kg, w cenie sprzedaży 38,90 zł/kg, wartości: 28,40 zł,
- Kielbasa Podwawelska Złota, kielbasa wieprzowa, średnio rozdrobniona, wędzona, parzona, w ilości: 3,41 kg, w cenie sprzedaży 18,90 zł/kg, wartości: 64,45 zł,

zwanej dalej „fakt”, iż w miejscu sprzedaży nie widocznie informacji o nazwie lub imieniu i nazwisku producenta oraz wykazu składników, co narusza § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 10 lipca 2007r. w sprawie znakowania środków spożywczych (Dz. U. Nr 137, poz. 966 ze zm.), (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie znakowania środków spożywczych”).

Ponadto w odniesieniu do 8 partii przetworów mięsnych o wartości 534,36 zł, tj.:

- Wędzonka wieprzowa z okrywą tłuszczową, parzona „Orzech Kurpiowski”, w ilości: 5,71 kg, w cenie sprzedaży: 30,90 zł/kg, wartości: 176,44 zł,
- Kielbasa biała ekstra, średnio rozdrobniona, parzona, w ilości: 0,222 kg, w cenie sprzedaży: 18,50 zł/kg, wartości: 4,11 zł,
- Szynka Polska dojrzewająca, wyrób wędzony, w ilości: 0,88 kg, w cenie sprzedaży: 39,90 zł/kg, wartości: 35,11 zł,
- Pieczeń, wyrób garmazeryjny drobiowy z dodatkiem surowca pochodzenia wieprzowego, w ilości 1,30 kg, w cenie sprzedaży 21,90 zł/kg, wartości: 28,47 zł,
- Szynka Polska, w ilości: 5,20 kg, w cenie sprzedaży 29,00 zł, wartości: 150,80 zł,
- Szynka Górska z pieprzem, produkt grubo rozdrobniony, parzony, wędzony, w ilości: 2,07 kg, w cenie sprzedaży 22,50 zł/kg, wartości: 46,58 zł,
- Połędwica Sopocka, połędwica wieprzowa, wędzona, parzona, w ilości: 0,73 kg, w cenie sprzedaży 38,90 zł/kg, wartości: 28,40 zł,
- Kielbasa Podwawelska Złota, kielbasa wieprzowa, średnio rozdrobniona, wędzona, parzona, w ilości: 3,41 kg, w cenie sprzedaży 18,90 zł/kg, wartości: 64,45 zł,

stwierdzono, iż w miejscu sprzedaży nie uwidoczniło konsumentom informacji o obecności w produktach substancji potencjalnie alergicznych, co narusza dyspozycję art. 14 ust. 3 lit. b rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 178/2002 z dnia 28 stycznia 2002r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, (Dz. U. UE L z 2002, Nr. 31, str. 1, ze zm.), (zwanego dalej „rozporządzeniem (WE) nr 178/2002”), zawierającego ogólny wymóg udostępniania informacji konsumentom, dotyczących unikania konkretnych negatywnych skutków dla zdrowia związanych z daną żywnością lub rodzajem żywności.

Pismem z dnia 21.01.2014r. Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej (zwany dalej „OWIH”), zawiadomił współników spółki P.H.U. „PETERS” Sp. j. (zwanej dalej „spółką”) - Marię Grosz i Ewę Nowak, o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia na podstawie art. 40a ust. 1 pkt 3 ustawy dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno – spożywczych (tekst jednolity z 2005r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.), (zwanej dalej „ustawą o jakości”), kary pieniężnej z tytułu wprowadzenia do obrotu artykułów żywnościowych nieodpowiadających wymaganiom jakościowym.

Jednocześnie poinformowano współników spółki, iż zgodnie z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity z 2013 r. Dz. U. poz. 267)

przysługuje im prawo do czynnego udziału w postępowaniu, tj. m. in. składania wyjaśnień i wniosków dowodowych.

Przedmiotowe zawiadomienie zostało odebrane w dniu 23.01.2014r. *Spółka* nie skorzystała z przysługującego jej prawa.

Opolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalił i stwierdził co następuje:

Zgodnie z art. 4 ust. 1 *ustawy o jakości* „wprowadzane do obrotu artykuły rolno – spożywcze powinny spełniać wymagania w zakresie jakości handlowej, jeżeli w przepisach o jakości handlowej zostały określone takie wymagania, oraz dodatkowe wymagania dotyczące tych artykułów, jeżeli ich spełnienie zostało zadeklarowane przez producenta”.

Jakość handlowa w myśl art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości* oznacza: „cechy artykułu rolno – spożywczego dotyczące jego właściwości organoleptycznych, fizykochemicznych i mikrobiologicznych w zakresie technologii produkcji, wielkości lub masy oraz wymagania wynikające ze sposobu produkcji, opakowania, prezentacji i oznakowania, nieobjęte wymaganiami sanitarnymi, weterynaryjnymi lub fitosanitarnymi”.

Wymagania jakości handlowej dla środków spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem, zostały określone w *rozporządzeniu w sprawie znakowania środków spożywczych*.

Nadmienić należy, iż postanowienia tego rozporządzenia wynikają bezpośrednio z art. 14 ust. 1 dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 marca 2000r. w sprawie zbliżenia ustawodawstwa Państw Członkowskich w zakresie etykietowania, prezentacji i reklamy środków spożywczych (Dz. Urz. UE L z 2000r. Nr 109, s. 29 ze zm.). Zgodnie z ww. artykułem, jeśli środki spożywcze są oferowane do sprzedaży konsumentowi końcowemu bez paczkowania lub gdy środki spożywcze są pakowane w miejscach sprzedaży na życzenie konsumenta, Państwa Członkowskie przyjmują szczegółowe zasady dotyczące sposobu przedstawiania danych szczegółowych wymaganych dla środków spożywczych.

W myśl § 17 ust. 1 pkt 1 i 2 *rozporządzenia w sprawie znakowania środków spożywczych* „w przypadku środków spożywczych bez opakowań lub pakowanych przy sprzedaży, oprócz nazwy środka spożywczego podaje się m. in. nazwę albo imię i nazwisko producenta oraz wykaz składników”.

Nadto, zgodnie z § 17 ust. 2 ww. rozporządzenia, przedmiotowe „**informacje podaje się w miejscu sprzedaży na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego lub w inny sposób w miejscu dostępnym bezpośrednio konsumentom**”.

Wśród składników muszą być także wymienione składniki alergenne, użyte w procesie produkcji, co wynika z art. 14 ust. 3 lit. b *rozporządzenia (WE) nr 178/2002* (podczas podejmowania decyzji, że dany środek jest niebezpieczny należy mieć na względzie informacje przeznaczone dla konsumenta, z uwzględnieniem informacji, na etykietach oraz inne informacje zwykle dostępne dla konsumenta dotyczące unikania konkretnych negatywnych skutków dla zdrowia związanych z daną żywnością lub rodzajem żywności).

Podstawową funkcją znakowania artykułów żywnościowych jest dostarczenie pełnej informacji konsumentowi na temat danego produktu, która umożliwia jego prawidłową ochronę. Należy przy tym zaznaczyć, iż konsument, który ma czuć się bezpiecznie to nie tylko ten, którego dobro w postaci życia i zdrowia jest przedmiotem ochrony i dbałości, ale również ten, który otrzyma produkt z rzetelną, odpowiednią informacją, pozwalającą mu dokonać świadomego wyboru.

Powyższe znajduje uzasadnienie w wydanym przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie wyroku z dnia 17.11.2010r. (sygn. akt VI SA/Wa 1652/10), który zapadł w odniesieniu do oznakowania wędlin oferowanych do sprzedaży luzem. W wyroku tym WSA podkreśla, iż: „literalne brzmienie przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia nie pozostawia wątpliwości co do istnienia obowiązku podania wykazu składników (oprócz nazwy **środka spożywczego**/produktu) na wywieszce dotyczącej wędliny **bez opakowania** lub pakowanej przy sprzedaży. Omawiany przepis wyraźnie wskazuje na obowiązek (powinność) sprzedawcy w tym

zakresie („na wywieszce dotyczącej danego środka spożywczego podaje się w przypadku wędlin – dodatkowo wykaz składników”). Obowiązkiem umieszczenia wykazu składników na wywieszce dotyczącej danej wędliny nie czyni zadość posiadanie w sklepie etykiet z wykazem składników poszczególnych rodzajów wędlin tam sprzedawanych, ani też możliwość udzielenia klientom informacji w zakresie, jeżeli wykaz nie został przedstawiony w tym celu personiel sklepu, skoro przepis stanowi o „wywieszce dotyczącej danego **środka (...)**”, czyli jak należy rozumieć wystawionego do sprzedaży konkretnego produktu, zaś informacja ustna o wykazie nie zastępuje tego wykazu. Każdorazowe udzielanie informacji w tym zakresie przez personel sklepu (na żądanie klienta) nie sposób uznać za **oznakowanie** wędlin oferowanych do sprzedaży. Takie działania nie odpowiadają dyspozycji przepisu § 17 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia ani jego celowi, jakim jest prawidłowe **oznakowanie wędlin.**”

Mając na uwadze powyższe, przedmiotowe przetwory mięsne (oferowane do sprzedaży luzem) są środkami spożywczymi o niewłaściwej jakości handlowej w myśl art. 3 pkt 5 *ustawy o jakości*, z uwagi na **brak wymaganych prawem elementów oznakowania.**

Uwzględniając definicję, obrotu zawartą w art. 3 pkt 3 *rozporządzenia (WE) nr 178/2002*, za **jakość handlową odpowiada nie tylko producent, ale także przedsiębiorcy prowadzący obrót handlowy produktami żywnościowymi na każdym jego etapie, w tym także hurtowym i detalicznym.**

Podkreślenia w myśl art. 17 ust. 1 *rozporządzenia (WE) nr 178/2002*, podmioty działające na rynku spożywczym i pasz zapewniają, na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji w przedsiębiorstwach będących pod ich kontrolą, zgodność tej żywności lub pasz z wymogami prawa żywnościowego właściwymi dla ich działalności i kontrolowanie przestrzegania tych wymogów. Zgodnie z powyższym każdy z tych podmiotów obarczony jest obowiązkiem przestrzegania wymagań prawa żywnościowego, bez względu na to na jakim etapie ujawniona niezgodność powstała.

Warto przytoczyć również wyrok Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich z dnia 23 listopada 2006r. w sprawie C-315/05 (Dz. Urz. UE C 2006, Nr 331, s.14) z którego wynika, iż za jakość odpowiedzialność może ponieść wprowadzający do obrotu, nawet jeśli ogranicza się on wyłącznie jako dystrybutor produktu w postaci, w jakiej został mu on dostarczony przez producenta.

Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich przywołał m. in. art. 3 pkt 3 oraz art. 17 *rozporządzenia (WE) 178/2002*, które definiują podmioty działające na rynku spożywczym oraz określają, które z nich są podmiotami, a także państw członkowskich w zakresie przestrzegania wymagań prawa żywnościowego na wszystkich etapach produkcji, przetwarzania i dystrybucji.

W przedmiotowej sprawie podmiotem, który wprowadził kwestionowany towar do obrotu, tj. ponosi odpowiedzialność za zapewnienie jego zgodności z wymaganiami prawa żywnościowego, jest *spółka.*

Zgodnie z art. 17 ust. 2 *rozporządzenia (WE) 178/2002* państwa członkowskie ustanawiają zasady dotyczące środków i kar mających zastosowanie w przypadku naruszenia prawa żywnościowego, przy czym kary te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.

W polskim ustawodawstwie ww. sankcje karne określone zostały w *ustawie o jakości*. Artykuł 40 a ust. 1 pkt 3 tej ustawy stanowi, iż „Kto wprowadza do obrotu artykuły rolno – spożywcze nieodpowiadające jakości handlowej określonej w przepisach o jakości handlowej lub deklarowanej przez producenta w oznakowaniu tych artykułów, podlega karze pieniężnej w wysokości do pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby zostać uzyskana przez wprowadzenie do obrotu, nie niższej jednak niż 500 zł”

Owiih, w myśl art. 40a ust. 5 *ustawy o jakości*, ustalając wysokość kary pieniężnej uwzględnił stopień szkodliwości czynu, stopień zawinienia, zakres naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu na rynku artykułów rolno - spożywczych i wielkość jego obrotów.

Stopień szkodliwości czynu, polegający na wprowadzeniu do obrotu przetworów mięsnych bez opakowań, niewłaściwie oznakowanych, należy ocenić jako wysoki.

Dokonując oceny przedmiotowej przesłanki należy wziąć pod uwagę sprężynę grupy, jaką stanowią przetwory mięsne, również pod względem wymogów prawnych. Wędliny, stanowiąc składnik codziennej diety, tj. są produktami powszechnie spożywanymi. Do końca 1993r. w odniesieniu do przedmiotowych wyrobów obowiązywały tzw. „Polskie Normy”. W dokumentach tych określono podział wędlin na grupy technologiczne i rodzaje, np. wędzonki, czy kielbasy (drobno, średnio lub grubo rozdrobnione). Normy zawierały ponadto wymagania dla surowców oraz cechy organoleptyczne i fizykochemiczne wyrobów gotowych.

Od 1994r. normy przestały obowiązywać i można było je stosować dobrowolnie, ale do końca 2002r. właściwy minister mógł nałożyć obowiązek ich stosowania. Od stycznia 2003r. stosowanie PN w produkcji przetworów mięsnych jest całkowicie dobrowolne. W konsekwencji każdy z producentów może posiadać własne, indywidualne receptury.

Od roku 2004 obowiązują przepisy wspólnotowe, które dotyczą bezpieczeństwa, jak również ochrony interesów konsumentów. Wymogi w zakresie jakości handlowej zostały wdrożone tylko do niektórych grup żywności. Dla wielu grup wyrobów, jak np. przetworów mięsnych, takich norm nie ma. Stan taki sprzyja masowej produkcji, w której oferuje się konsumentowi wyroby o zróżnicowanej jakości. Wędliny produkowane przez różne firmy mają jednakowe nazwy, a jednak różnią się smakiem, wyglądem oraz wsadem surowcowym (w tym najistotniejszym składnikiem jakim jest mięso, od zawartości którego w dużej mierze zależy jakość handlowa produktu oraz jego cena, czyli to co najczęściej decyduje o wyborze produktu). W efekcie konsument styka się w sklepie z kompletnie różnymi wędlinami pod taką samą nazwą.

Z uwagi na powyższy stan rzeczy, na znaczeniu zwiększa znaczenie produktów, będące najważniejszym źródłem informacji, zgodnie z którym konsument dokonuje wyboru produktu w trakcie zakupów, gdyż może porównać istotne dla siebie kryteria (cenę, składniki, występujące alergeny) jednocześnie na wszystkich „podobnych wyrobach”. Brak przedmiotowych informacji w miejscu sprzedaży w istotny sposób narusza interesy konsumentów, uniemożliwiając im dokonanie świadomego wyboru na podstawie rzetelnie uwidocznionych, niezbędnych danych o wyrobach.

Szczególnie istotne znaczenie, z uwagi na bezpieczeństwo konsumentów, ma uwidacznianie na wywieszkach składników alergennych. Brak tej informacji może spowodować, że produkt stanie się niebezpieczny dla osób szczególnie wrażliwych na te składniki.

Oceniając **stopień zawinienia OWIiH** wziął pod uwagę fakt, iż obowiązek uwidocznienia wymaganych prawem informacji należał do *spółki*, a uchybienia w przedmiotowym zakresie są wynikiem lekkomyślności oraz niedbalstwa. *Spółka* jednocześnie z wprowadzeniem do obrotu środków spożywczych oferowanych do sprzedaży luzem powinna umieścić w miejscu sprzedaży obowiązkowe informacje, czego nie uczyniła. Ponadto *spółka*, jako profesjonalista na rynku wyrobów wędliniarskich, powinna posiadać wiedzę na temat obowiązujących w tym zakresie przepisów.

Należy jednak dodać, iż analizując niniejszą przesłankę OWIiH pozytywnie ocenił fakt, iż wymagane informacje były w posiadaniu *spółki*, a sprzedawca mógł udzielić stosownych informacji o towarze. Nadto po stwierdzeniu przez inspektorów nieprawidłowości, wspólnicy podjęli dobrowolne działania, polegające na niezwłocznym uzupełnieniu oznakowania poprzez wyłożenie folderów zawierających nazwy producentów oraz skład (wraz z substancjami alergennymi) przetworów mięsnych, znajdujących się w ofercie handlowej.

Zakres naruszenia OWIiH ocenia jako średni. W omawianej kwestii naruszono wymogi dotyczące oznakowania istotne z punktu widzenia konsumentów. Wymogi te ustanowiono w *rozporządzeniu w sprawie oznakowania produktów spożywczych*. Przy ocenie zakresu naruszenia organ uwzględnił fakt, iż rzetelna informacja o produkcie stanowi najważniejszy element jakości handlowej, z punktu widzenia interesów i praw konsumenta.

Biorąc pod uwagę **dotychczasową działalność** podmiotu na rynku artykułów rolno – spożywczych organ uwzględnił fakt, iż *spółka* nie była dotychczas objęta kontrolą organu Inspekcji Handlowej w zakresie przestrzegania postanowień *ustawy o jakości*.

Ostatnią z przesłanek jest **wielkość obrotów spółki**. Na podstawie złożonego przez *spółkę* oświadczenia podmiot należy zaliczyć do grupy „mikroprzedsiębiorców”. Podstawę klasyfikacji stanowi ustawa z dnia 2 lipca 2004r. o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity z 2013r. Dz. U. poz.672 ze zm.), zgodnie z którą za „mikroprzedsiębiorcę”, w myśl art. 104, uważa się przedsiębiorcę, który w co najmniej jednym z dwóch ostatnich lat obrotowych:

- 1) zatrudniał średniorocznie mniej niż 10 pracowników oraz
- 2) osiągnął roczny obrót netto ze sprzedaży towarów, wyrobów i usług oraz operacji finansowych nieprzekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro, lub sumy aktywów jego bilansu sporządzonego na koniec jednego z tych lat nie przekraczający równowartości w złotych 2 milionów euro.

Zgodnie z art. 40 a ust. 1 pkt 3 *ustawy o jakości*, w rozpatrywanym przypadku, można wymierzyć karę pieniężną w granicach od 500 zł do kwoty odpowiadającej pięciokrotnej wartości korzyści majątkowej uzyskanej lub która mogłaby być uzyskana przez wprowadzenie do obrotu zakwestionowanych partii, tj. 3 411,30 zł.

Pomimo, iż stwierdzone nieprawidłowości w istotny sposób naruszały interesy konsumentów, *OWIiH* w wyniku oceny przesłanek do ustalenia wysokości kary oraz w oparciu o zgromadzony w nn. sprawie materiał dowodowy stwierdza, że wymierzenie kary w wysokości 600,00 zł będzie w tym wypadku w pełni zasadne. *OWIiH* uwzględnił przede wszystkim pozytywne zachowanie strony w toku kontroli, uznając jednocześnie, że wymierzona kara spełni swoją funkcję prewencyjną i skłoni przedsiębiorcę do przestrzegania przepisów o jakości handlowej, głównie w zakresie należytego oznakowania towarów sprzedawanych luzem.

Mając na uwadze powyższe, *OWIiH* wymierza karę administracyjną **w wysokości 600,00 zł**.

Karę **w wysokości 600,00 zł** należy wpłacić na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Opolu numer 39 1010 1401 0013 4222 3100 0000 NBP Oddział Okręgowy Opole w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zgodnie z art. 10 § 1 kpa *OWIiH* przed wydaniem decyzji umożliwił stronie wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów.

Opolski Wojewódzki Inspektor
Inspekcji Handlowej
Eugeniusz Jurczak

Opolski Wojewódzki
Inspektor Inspekcji Handlowej

Pouczenie:

- Na podstawie art. 127 §1 i 2 kpa oraz art. 129 §1 i 2 kpa od decyzji przysługuje stronie odwołanie w terminie 14 dni do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie ul. Plac Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa, za pośrednictwem Opolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, ul. 1 Maja 1, 45 – 068 Opole.
- Zgodnie z art. 40a ust. 8 ustawy z dnia 21 grudnia 2000r. o jakości handlowej artykułów rolno - spożywczych (tekst jednolity z 2005 r. Dz. U. Nr 187, poz. 1577 ze zm.) do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy rozdziału III ustawy z dnia 28 sierpnia 1997 r. o dostępnym publicznie do wiadomości (tekst jednolity z 2021 r. Dz. U. poz. 749 ze zm.).
- Zgodnie z art. 16 § 1 kpa decyzja ostateczna to decyzja wydana w pierwszej instancji i niezaskarżona w odpowiednim terminie.

- Wniesienie odwołania w terminie wstrzymuje wykonanie decyzji.

Otrzymują:

1. Maria Grosz
Grosz Maria, Nowak Ewa Sp. j.
P.H.U. „PETERS”
ul. Damrota 4
47-303 Krapkowice
2. Ewa Nowak
Grosz Maria, Nowak Ewa Sp. j.
P.H.U. „PETERS”
ul. Damrota 4
47-303 Krapkowice
- 3) BA w/m
- 4) a/a

DW